

200700327/2.

Datum uitspraak: 28 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

wonend te
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/2245 en 06/1961 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht van 17 november 2006 in
het geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2006 heeft de Minister van Justitie (hierna: de minister) de aan appellant verstrekte leefgelden op grond van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's van 19 november 2004 (hierna: de beleidsregels) beëindigd.

Bij besluit van 27 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 november 2006, verzonden op 28 november 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 9 januari 2007, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 19 februari 2007. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 19 maart 2007 heeft de minister van antwoord gediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 24 januari 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Bij uitspraak van 2 juli 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft appellant geen hoger beroep ingesteld, zodat daarmee het besluit van 24 januari 2003 in rechte onaantastbaar is geworden.

2.2. In de beleidsregels is vermeld dat de minister rechtmatig verwijderbare jeugdigen, die de leeftijd van achttien jaar of ouder hebben bereikt (hierna: ex-ama's) na het bereiken van hun meerderjarige leeftijd via de Stichting Nidos leef- en zakgelden heeft verstrekt zonder dat hiervoor een wettelijke grondslag bestaat en dat is besloten deze uitkeringen, die worden bekostigd uit de algemene middelen, te beëindigen. Voor de wijze van beëindiging is aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degenen die als volwassen asielzoeker Nederland zijn binnengekomen en zijn uitgeprocedeerd.

In de beleidsregels is voorts vermeld dat algemeen geldt dat van degene die in Nederland asiel heeft gevraagd, indien een onherroepelijke negatieve beslissing op de asielaanvraag is genomen, wordt verwacht dat hij zijn vertrek uit Nederland realiseert. Uitgangspunt is dat de voorzieningen eindigen. Dit uitgangspunt is niet anders voor de meerderjarige vreemdeling die aanvankelijk als ama een asielaanvraag heeft ingediend, onder voogdij

van de Stichting Nidos heeft gestaan en uit dien hoofde leefgeld heeft ontvangen.

Voor ex-ama's, die op het moment van de inwerkingtreding van de beleidsregels reeds meerderjarig zijn en verblijven in een voorziening van de Stichting Nidos of zelfstandig op kamers wonen, geldt dat de voorzieningen eindigen na het doorlopen van een procedure die wat betreft zorgvuldigheid aansluit bij de beëindiging van voorzieningen van 'gewone' asielzoekers. Voor de te volgen procedure is de datum van de laatste beslissing in de asielprocedure bepalend. Indien die beslissing dateert van vóór 29 december 2000 en de eerste beslissing in die procedure van vóór 1 januari 2000, eindigt de verstrekking van leefgeld op basis van de werkwijze als beschreven in de Herziene werkwijze ter vervanging van Stappenplan III van 8 januari 1999. Indien de laatste beslissing in de asielprocedure dateert van ná 29 december 2000, dient een beslissing tot beëindiging van de leefgelden te worden genomen, nadat overeenkomstig artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) de ex-ama in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen, aldus de beleidsregels.

Nu ten aanzien van appellant de laatste beslissing in de asielprocedure op 24 januari 2003 is genomen, is in dit geval de laatstgenoemde procedure van toepassing.

2.3. De klacht dat de voorzieningenrechter niet is ingegaan op het betoog van appellant dat de minister in zijn besluit van 27 juni 2006 heeft nagelaten het juridisch kader te vermelden waarop het besluit tot beëindiging van de verstrekte leefgelden is gebaseerd is terecht voorgedragen, maar kan niet tot het ermee beoogde doel leiden. Hierbij is in aanmerking genomen dat de minister in voormeld besluit de reden van beëindiging van de verstrekking van leefgelden voldoende duidelijk heeft uiteengezet en voorts naar de vindplaats van de toepasselijke regelgeving heeft verwezen.

2.4. Voorts klaagt appellant dat de voorzieningenrechter onvoldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd waarom de omstandigheid dat de per aangetekende post verzonden uitnodigingsbrief van 28 maart 2006 voor het zienswijzegesprek op 10 april 2006 appellant niet heeft bereikt geen schending van artikel 4:8 van de Awb oplevert. Volgens appellant heeft de voorzieningenrechter miskend dat de minister, nadat hij de brief van TPG Post retour had ontvangen omdat deze niet op het postkantoor was afgehaald, de brief op een andere wijze ter kennis van appellant had moeten brengen.

Zoals de voorzieningenrechter terecht heeft overwogen, heeft de minister de brief van 28 maart 2006 naar het door appellant tijdens het op 27 maart 2006 gehouden vervolgesprek opgegeven verblijfadres verzonden. Evenzeer terecht heeft de voorzieningenrechter overwogen dat onder die omstandigheden de gevolgen van het niet in ontvangst nemen en vervolgens niet afhalen van deze per aangetekende post verzonden brief voor rekening en risico van appellant dienen te blijven. Aldus is de voorzieningenrechter op juiste gronden en op basis van een voldoende draagkrachtige motivering tot het oordeel gekomen dat appellant overeenkomstig artikel 4:8 van de Awb in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen. Het

standpunt dat de minister de brief alsnog op een andere wijze ter kennis van appellant had moeten brengen, vindt geen steun in het recht.

Het betoog faalt.

2.5. Tot slot klaagt appellant dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld dat in zijn geval geen sprake is van dermate bijzondere omstandigheden, dat de minister van de beleidsregels had dienen af te wijken.

2.5.1. In de uitspraak van de Afdeling van 15 november 2006 in zaak no. 200603953/1 (www.raadvanstate.nl) is overwogen dat er slechts in zeer bijzondere gevallen, bijvoorbeeld indien sprake is van een acute medische noodsituatie, aanleiding zal zijn om, ondanks het feit dat een ex-ama meerderjarig is, niet over te gaan tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden.

De minister heeft de door appellant gestelde omstandigheid dat hij niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren, wat daar ook van zij, terecht niet aangemerkt als zodanig uitzonderlijk, dat zij geacht moet worden niet bij de vaststelling van het gevoerde beleid te zijn voorzien en daarom tot afwijking hiervan kan nopen.

Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat de minister in het door appellant aangevoerde aanleiding had moeten zien om niet aan de beleidsregels vast te houden.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop die rust, te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. J.W. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Prins
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

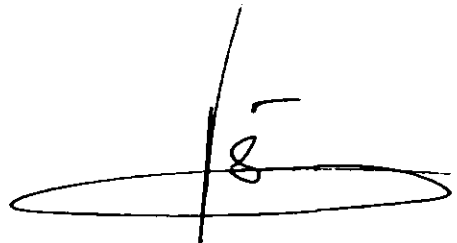
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

363

Verzonden: **28 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

d.d. - 8 AUG. 2006

Beschikking op bezwaar beëindiging leefgelden

AAN: De heer
geboren op:
Nationaliteit: Guinese
IND-nummer: 0208.27.2062

ADRES:

Rijswijk, 27 juni 2006

Geachte heer

Op 8 juni 2006 heeft u een bezwaarschrift ingediend tegen het besluit van de Minister van Justitie, d.d. 28 april 2006, waarbij de verstrekking van leefgelden aan u is beëindigd. Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA) heeft dit besluit namens de Minister van Justitie genomen.

Juridisch kader

U heeft als alleenstaande minderjarige vreemdeling (hierna: amv) in Nederland een asielverzoek gedaan. Hierdoor bent u onder de voogdij gekomen van Stichting NIDOS en zijn aan u leefgelden verstrekt. Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd bent u meerderjarig geworden en is van rechtswege de voogdij van Stichting NIDOS geëindigd. Hiermee is tevens de wettelijke basis voor de verstrekking van leefgelden vervallen. De leefgelden die u ontving werden, ook al bestond hier geen wettelijke basis meer voor nu u de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, aan u doorbetaald.

Bij besluit van de Minister van Justitie van 19 november 2004 (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9) is aan het bestuur van het COA mandaat verleend tot het nemen van besluiten namens de minister inzake de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan ex-alleenstaande minderjarige vreemdelingen.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft mij medegedeeld dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag bent uitgediende. De eerste IND-beschikking in de eerste asielpprocedure dateert van ná 1 januari 2000. Ter beëindiging van de verstrekking van de leefgelden dient een beschikking beëindiging leefgeld aan u te worden overhandigd nadat u conform artikel 4:8 Awb in de gelegenheid is gesteld uw zienswijze daarover naar voren te brengen (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9). Ook is gebleken dat u de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Voorafgaand aan het nemen van het door u bestreden besluit heeft het COA u in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen over het voornemen van het COA om de verstrekking van leefgelden aan u te beëindigen. U bent door het COA uitgenodigd om op 10 april 2006 een zogenoemd zienswijzegesprek te voeren. Van deze mogelijkheid heeft u geen gebruik gemaakt.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Beoordeling van de gronden van bezwaar

Op grond van artikel 7:2, eerste lid, Awb, dient een bestuursorgaan, voordat op bezwaar wordt beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te stellen te worden gehoord. Van dit horen kan op grond van artikel 7:3 van deze wet worden afgezien.

De gronden die u naar voren brengt in uw bezwaarschrift leiden niet tot een ander oordeel dan weergegeven in de door u bestreden beschikking.

U brengt in bezwaar naar voren dat artikel 4:8 Awb is geschonden nu u niet in de gelegenheid zou zijn gesteld uw zienswijze naar voren te brengen. Ter weerlegging van deze grond verwijst het COA naar een kopie van de verstuurde uitnodiging en de bijbehorende TPG-retoursticker na aangetekend verzenden (zie bijlage 1).

Voorts stelt u in bezwaar dat u u actief toont in het realiseren van terugkeer naar uw land van herkomst, ter ondersteuning waarvan u enkele stukken heeft overgelegd, maar dat u buiten uw schuld Nederland niet kunt verlaten.

Het COA merkt hieromtrent als volgt op.

Het COA meent dat de beleidsregels zoals die zijn opgesteld door de Minister van Justitie weinig tot geen ruimte laten om hiervan af te wijken. In deze beleidsregels is de grondslag om tot beëindiging van de verstrekking van leefgeldten over te gaan strikt opgenomen. Het feit dat betrokkene meerderjarig is, is de grondslag van de beëindiging van de verstrekking van de leefgeldten. In de beleidsregels zijn geen omstandigheden opgenomen wanneer, ondanks de meerderjarigheid van betrokkene, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgeldten mag worden overgegaan. De belangenafweging is derhalve voor het merendeel reeds gemaakt bij het opstellen van de beleidsregels. Het COA wil benadrukken dat, gelet op de beleidsregels, het al dan niet terug kunnen keren naar het land van herkomst niet van invloed is op onderhavige procedure.

Nu gezien de inhoud van het bezwaarschrift duidelijk is dat uw bezwaar ongegrond verklaard dient te worden, bent u op grond van artikel 7:3, onder b, Awb niet in de gelegenheid gesteld uw bezwaar mondeling toe te lichten.

Ik ben van oordeel dat uw bezwaar kennelijk ongegrond is, omdat uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat uw bezwaar ongegrond verklaart dient te worden en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.

Beslissing

Het COA verklaart uw bezwaar ongegrond.

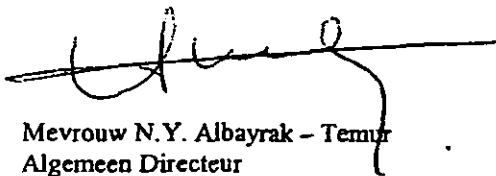
U kunt tegen deze beslissing binnen 6 weken na de dag van bekendmaking in beroep gaan bij de rechtbank. Het beroepschrift dient u te richten aan de rechtbank, sector bestuursrecht, binnen het rechtsgebied van uw woonplaats.

8/8 9

De rechtsgevolgen van dit besluit worden niet opgeschort door de indiening van een beroepschrift.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Namens de Minister van Justitie,
Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,

Mevrouw N.Y. Albayrak - Temur
Algemeen Directeur

Correspondentie over deze beschikking verzoek ik u te richten aan:
Centraal Orgaan opvang asielzoekers
t.a.v. Plexa/ADK
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

uitspraak

RECHTBANK MAASTRICHT

Sector Bestuursrecht

Procedurenummers: AWB 06 / 2245 VRWET VV + AWB 06 / 1961 VRWET

Uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht met toepassing van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van deze wet

inzake

wonende te verzoeker,

tegen

de Minister van justitie, namens deze het Bestuur van het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (COA), verweerder.

Datum bestreden besluit: 27 juni 2006

Kenmerk: 0208.27.2062

Behandeling ter zitting: 10 november 2006

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2006 heeft verweerder de aan verzoeker verstrekte leefgelden op grond van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's van 19 november 2004 (Stcrt. 2005, 10, hierna: de beleidsregels) beëindigd.

Bij het thans bestreden besluit van 27 juni 2006 heeft verweerder het daartegen door verzoeker gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit is namens verzoeker bij schrijven van 8 augustus 2006 tijdig beroep ingesteld bij deze rechtbank. Bij schrijven van 1 november 2006 heeft de gemachtigde van verzoeker zich tevens gewend tot de voorzieningenrechter van de rechtbank met het verzoek ter zake een voorlopige voorziening, als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb, te treffen.

De door verweerder ter uitvoering van de artikelen 8:42 en 8:83 van de Awb ingezonden stukken zijn in afschrift aan de gemachtigde van verzoeker gezonden. De inhoud van de gedingstukken wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.

Bij schrijven van 6 november 2006 heeft de gemachtigde van verweerder aan de rechtbank een verweerschrift doen toekomen.

Het verzoek is behandeld ter zitting van de voorzieningenrechter van 13 november 2006, alwaar verzoeker is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde

mr. Z.M.K.J. Berger, advocaat te Venlo. Verweerder is – met bericht van verhindering – niet ter zitting verschenen.

2. Overwegingen

In artikel 8:81, eerste lid, van de Awb is, voor zover hier van belang, bepaald dat indien tegen een besluit beroep is ingesteld bij de rechtbank, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het verzoek als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien hij na de behandeling van het verzoek ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van het verzoek ter zitting, alsook ter zitting zelve.

Na kennisneming van de stukken en na de behandeling ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de hoofdzaak niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:86, eerste lid, van de Awb verzetten. De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak.

Dienaangaande wordt overwogen als volgt.

Bij 'Mandaatbesluit Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA)', besluit van 19 november 2004, Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, pag. 9, is aan het bestuur van het COA mandaat verleend van de bevoegdheid om besluiten te nemen ter uitvoering van de 'Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-alleenstaande minderjarige asielzoekers (ama's)', besluit van 19 november 2004, Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, pag. 9, tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan ex-ama's (hierna: Beleidsregels).

In genoemde Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's wordt onder meer het volgende vermeld:

"Stichting NIDOS dient ingevolge artikel 1:336 van het Burgerlijk Wetboek (BW) ervoor zorg te dragen dat de minderjarige wordt verzorgd en opgevoed. (...) De betreffende vreemdeling jonger dan 18 jaar heeft aanspraak op opvang in Nederland uiterlijk tot het bereiken van de 18-jarige leeftijd, zolang hij/zij Nederland niet eerder heeft verlaten of heeft kunnen verlaten. Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd wordt een minderjarige asielzoeker meerderjarig en eindigt van rechtswege (ex artikel 1:233 jo. artikel 1:245 BW) de voogdij van Stichting NIDOS. Met het meerderjarig worden van de ama is de wettelijke basis voor de betaling van leef- en zakgelden door Stichting NIDOS als voogd aan de ex-ama vervallen."

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder een juiste toepassing gegeven aan de beleidsregels door de verstrekking van verzoekers leefgelden te beëindigen, aangezien verzoeker op 24 augustus 2003 meerderjarig is geworden, hetgeen overigens niet wordt betwist. Gelet hierop is van rechtswege de voogdij van Stichting NIDOS geëindigd en is

tevens de wettelijke basis van de verstrekking van leefgelden aan verzoeker vervallen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder voorts terecht gesteld dat niet gebleken is dat sprake is van omstandigheden op grond waarvan voortzetting van leefgelden aan verzoeker geboden is. Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Aangezien de laatste beschikking in verzoekers eerste asielprocedure – d.d. 25 september 2003 – dateert van na 29 december 2000, dient, ingevolge de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's, ter beëindiging van de verstrekking van verzoekers leefgelden een beschikking beëindiging leefgeld aan verzoeker te worden gegeven nadat verzoeker conform artikel 4:8 van de Awb in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen. Gebleken is dat verzoeker in de gelegenheid is gesteld om op 10 april 2006 een zienswijzegesprek te voeren. Verzoeker stelt de uitnodigingsbrief voor dit gesprek niet te hebben ontvangen. De voorzieningenrechter is evenwel gebleken dat verzoeker tijdens een vervolgesprek van 27 maart 2006 zijn adres heeft opgegeven waar hij verblijft en dat verweerder de uitnodiging voor het zienswijzegesprek naar dit adres heeft opgestuurd. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat het niet in ontvangst nemen van deze aangetekende uitnodiging en het vervolgens niet ophalen daarvan bij het postkantoor, voor verzoekers eigen rekening en risico komt.

De voorzieningenrechter verwijst in dit verband nog naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 juli 2006 (zie www.rechtspraak.nl , LJN: AY 0403), waarin is overwogen dat de beleidsregels inzake de beëindiging van de verstrekking van leefgeld niet kennelijk onredelijk zijn. Hoewel de voorzieningenrechter zich realiseert dat verzoeker in een zeer moeilijke situatie terecht is gekomen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder heeft kunnen overwegen dat de door verzoeker naar voren gebrachte omstandigheden niet als bijzonder in de zin van artikel 4:84 van de Awb gekwalificeerd kunnen worden. De omstandigheid dat verzoeker niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter in de onderhavige procedure geen rol spelen. Een en ander is door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij uitspraak van 15 november 2006 (LJN: AZ 2244) bevestigd.

Ter zitting heeft de gemachtigde van verzoeker als aanvullende beroepsgrond naar voren gebracht dat verweerder de hoorplicht heeft geschonden, omdat het bezwaar van verzoeker niet als "kennelijk" had mogen worden afgewezen.

Dit betoog faalt naar het oordeel van de voorzieningenrechter, reeds omdat verweerder, gelet op het hiervoor overwogene, heeft kunnen overgaan tot het beëindigen van de aan verzoeker verstrekte leefgelden, zodat verzoeker door het niet-horen niet is benadeeld.

Aangezien de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doet in de hoofdzaak bestaat er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening, zodat het daartoe strekkende verzoek wordt afgewezen.

Op grond van de artikelen 8:70, 8:84 en 8:86 van de Awb wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. R.E. Bakker in tegenwoordigheid van mr. D.H.J. Laeven als griffier en in het openbaar uitgesproken op 17 november 2006 door mr. Bakker voornoemd in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

w.g. D. Laeven

w.g. R.E. Bakker

Voor eensluidend afschrift,
de griffier,

Verzonden: 28 NOV 2006

Voor belanghebbenden en het bestuursorgaan staat tegen de uitspraak in de hoofdzaak het rechtsmiddel hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 39 van de Wet op de Raad van State juncto artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

9/11

LAWYERS OFFICE
Mr. Z.M.K.J. Berger *
Mw. Mr. M.M. Setiawan **
Mr. M.F.M. Geeratz
Mr. A.J.T.M. Oudenhoven
Advocaten en procureurs

BERGER ADVOCATEN

Postbus 347
5900 AH Venlo
Goltziusstraat 39
5911 AT Venlo
077-3510331
077-3510051
info@bergeradvocaten.nl
www.bergeradvocaten.nl

Datum: 9 januari 2007

Uw kenmerk:

Ons kenmerk: /COA
061134_hb

Typecode: ME
☎ direct:

PER TELEFAX: 070-365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
te Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
135- B	
- 9 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN: 1/1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Als gemachtigde van de heer , wonende te , kom ik bij deze in hoger beroep van bijgaande uitspraak van de voorzieningenrechter in de rechtbank te Maastricht d.d. 17 november 2006, verzonden op 28 november 2006.

De gronden waarop dit hoger beroep berust zullen worden nagezonden binnen een door u te stellen termijn.

Op nader aan te voeren gronden verzoek ik u dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak van de rechtbank en de aangevallen beschikking van het COA te vernietigen en verweerder te veroordelen tot betaling van de dezerzijds gemaakte proceskosten.

In afwachting.

Met de meeste hoogachting,

Mr. Z.M.K.J. Berger

LAWYERS OFFICE
 Mr. Z.M.K.J. Berger *
 Mw. Mr. M.M. Setiawan **
 Mr. M.F.M. Geeratz
 Mr. A.J.T.M. Oudenhoven
Advocaten en procureurs

BERGER ADVOCATEN

☐ Postbus 347
 5900 AH Venlo
 Goltziusstraat 39
 5911 AT Venlo
 ☎ 077-3510331
 ☎ 077-3510051
 info@bergeradvocaten.nl
 www.bergeradvocaten.nl

Datum: 19 februari 2007

Uw kenmerk: 200700327/1/V6

Ons kenmerk: /COA
 dab061134_rvs

Typecode: BR
 ☎ direct:

PER TELEFAX: 070-3651380

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak
 Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 FEB 2007 ✓	
ZAAGNR.	057-A
WILDE	U6
BEHANDELD: DD:	PAR:

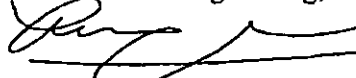
Edelgrootachtbaar College,

Ten vervolge op het voorlopig hoger beroepsschrift volgen hieronder de gronden ervan.

- 1) In strijd met artikel 8:69 lid 1 Awb heeft de rechtbank geen uitspraak gedaan op de grondslag van het beroepsschrift, met name ten aanzien van de *eerste* beroepsgrond. Daarin is erop gewezen dat verweerder niet de wettelijke bepaling heeft vermeld krachtens welk voorschrift het besluit is genomen. Dit nalaten is in strijd met het motiveringsvereiste in artikel 3:47, lid 2 Awb dat verweerder dus heeft geschonden.
- 2) Op de *tweede* beroepsgrond heeft de rechtbank niet beslist met een voldoende draagkrachtige motivering. Zo is de rechtbank ten onrechte niet ingegaan op het argument dat verweerder in het retoursturen van de uitnodigingsbrief aanleiding had moeten zien deze uitnodiging op andere wijze aan appellant ter kennis te brengen. Verweerder had daartoe legio andere mogelijkheden waarvan zij echter ten onrechte geen gebruik heeft willen maken. Verweerder had derhalve niet mogen volstaan met het aangetekend versturen van de uitnodigingsbrief. Het simpelweg niet aangetekend versturen van dezelfde brief had voor de hand gelegen, terwijl ook uitreiking van deze brief aan appellant in persoon voor verweerder zeer wel mogelijk was.
- 3) In de *derde* beroepsgrond is verwezen naar het beleid waarvan verweerder had kunnen afwijken in bijzondere gevallen. In dit geval zijn wel degelijk bijzondere en zwaarwegende omstandigheden naar voren gebracht, waarop de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan. De rechtbank heeft deze omstandigheden zelfs niet marginaal getoetst. Verweerder heeft zich onvoldoende rekenschap gegeven van de verstreckende gevolgen van de beschikking voor appellant. Deze heeft in zijn bezwaarschrift immers aangevoerd dat hij – afkomstig uit Guinee – buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Het is de IND (en dus ook de COA) bekend dat Guinee al ruim een jaar weigerachtig is eigen onderdanen terug te nemen. Zodoende zou appellant zonder leefgeld terecht komen in een onhoudbare situatie waarin het nog geruime tijd kan duren alvorens de IND een verblijfsvergunning op grond van het "buiten schuld beleid" zal verlenen. Op grond van de redelijkheid had derhalve de betaling van het leefgeld in ieder geval ter overbrugging moeten worden voortgezet.

In afwachting,

Met de meeste hoogachting,

 Mr. Z.M.K.J. Berger